

(א) ע' פרה סאה שה, ט) (ג) (לעיל ק"א). ועי' קידושין לד, א' יצמת ע"א: רד"ש פסחים ספ"ח. נזיר פי"ח ה"א, וי' פסחים שם ה"ז, ט) מגילה ט: ע"ג, ע' ירוש' מגילה פ"א ה"יא, ט) (לעיל ק"ג), ו' ירוש' שם ה"יב, ו') אהרן פי"ט ה"ז, ח) ע' ב"ב צג, ט) ויקרא ו', ו') וע' תו' מנחות מו. ד"ה דרחמנא.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ח קרבו נסכים וכו' כל שהצור לרצון להקריב באהל מועד כ"ל וכו' ומת' מקריבין ממק: (ב) א"ב וכן בגלגל בשעת הצמנת:

שינויי נוסחאות

[א] צ"ל אבעינו (הגרי"ב, בי"ח, וכו' בב"ר וברש"י, נ"א כי כתיב הישר בעינו בבמה קטנה הוא דכתיב (בר"מ: וז'): [ב] נקלה כתיב ויהנו בני ישראל בגלגל ומעשר את הפסח (הגרי"ב, וכו' בב"ר: [ג] אלא לאו הא קמ"ל (ש"ס: [ד] צ"ל פסחים (ש"ס: [ה] נכס"י מוחק התיבות שפגומים, וכו' גרסת רש"י ותוס', וצ"ח ה"א גרסת פסחים וט"ס א"ל דאמר לך מי ריש' דאמר אף צבור לא הקריבו אלא פסחים ורחובות הקבוע להן זמן א"ל הידי חובות שקבוע להן זמן בני"ל [פ] מדקמי' ל"ח ז'ין' משמע דמשכתם בצמת יחד חובות יחד הקבוע להן זמן א"ל קבוע ללא קרבו בצמת יחד, וכן פ"ק ומי משכתם צמיד חובות הקבוע להן זמן]. א"ל אסמיה [פי' אסמיה] להן זמן' מתמיתא] א"ל לא תהי' חובותיה מתניח' בעולת חובה דאיכא עולה דהיא [פי' דלמי' שפיר צמיד חובות שקבוע להן זמן בני"ל בעולת רח"ה, אבל חטאת לא מלני צמיד קבוע לה זמן] דאי חטאת חובה יחיד דקבוע ליה זמן מי איכא וכו'. והא לפירן חובי' משכנת חסותין פי' כקרב' משום דהוי חובה ליה והא טעמ' דכתיב וקבוע לה זמן] דאי נדבדבו ונפסי' ושאר מפרשים, וגי' כ"ל' וטעמי' א"ל דאמר לך בני ר' שמעון היא דאמר אין בין במה גדולה לבמה קטנה אלא פסחים ורחובות הקבוע להן זמן ותרגם מתניתך בעולה דאיכא עולה נדבה [נכ"י:] דאיכא א"ל והא] דאי בהטאת חטאת נדבה מי איכא ולחובותיה בני בצמנת דרא א"ל אע"פ דהיא א"ל ויעשו את הפסח בגלגל דמשמע שעשאוהו כהלכתו צנילה צטהרה [א] ורובן ערלים היו צמנדר דכתיב (טס) לא מלו ואמרינן ציבמות [ע"א:] צעשרה צניסן שעצרו את

ורכי יהודה. דלמר יחיד נמי מקריב חובות גדולה אמר לך כי כתיב הישר דלמעט יחיד מהקרבת חובות אצעינו כתיב י': **אלא לרצי יהודה הא כתיב איש**. ואי לאו למעוטי אף צממה גדולה אמא למה לי דכתיב איש נכתוב כל הישר צעינו וכיון דצעינו היינו י' קטנה פשיטא דאיש הוא דלמעטע דהא צבור לא מקריב **זה: להקשר את הזר**. לעבודת צמה: זר מוזרק הכהן נפקא לן. לקמן בפירקין דכתיב (ויקרא י') וזרק הכהן את הדם על מזבח ה' פתח אהל מועד כהן פתח אהל מועד ואין כהן צממה אלא אפי' זר ואפי' עבד הכי דריש ליה צמורת כהנים ': **חכמים היינו מנא קמא**. רבנן צמתי' היינו רבנן קמאי דהא אינהו נמי הכי אמרי דלחיד לא קרבו אלא עולות ושלמים וצבור קרבי [ננמי חובות] דהא מאיש נפקא להו מיעוטא ':

קרבו נסכים צמנדר איכא ציניוהו. לרבנן קמאי לא קרבו נסכים צמדנר ועולה ושלמים גרידא צלא נסכים קא ': גמרי דקרבי צממה דצמדנר לא קרבי דכי ': מצאו דפרשת נסכים (צמדנר טו) להטעינה נסכים צמשכן שילה אמא לאחר ירושה ושיצנה דלחמן צהשוטט (לעיל ק"א). ורבנן צמתי' לטפוי אמו ': מדתנן משנה יתירא כל שהצבור מקריבין צאהל מועד צמדנר מקריבין צגלגל למה לכו למיתני הא רכי יהודה נמי צצבור כוותייהו קאמר והכי אציעי להו למימר כהן וכאן לא קרבו ליחיד אלא עולה ושלמים אלא לטעמי' דצרבנן קמאי אמו ואמרי כל שהצצבור כריבין להקריב (ב) מקריבין י' צאהל מועד צצמדנר מקריבין צאהל מועד צצגלגל ולטפוי נסכים אמו ולמימר דקרבו צמדנר לצבור וליחד וכן צגלגל (ג) לשתי ': צצמות ולמאן ': צלחית ליה קרבו צמדנר אית ליה דקרבו צצמת יחיד צגלגל דכי מצאו לא אמא אלא להטעינה נסכים לצמה קטנה דהא צגדולה צבר היו קריבין: **פשיטא**. דצבו למיעדד פסח: ערל. שנטמא צמת מקבל הזהא וטהור מטומאת מת ליגע צקדשים וילף מהכא דכתיב (יהושע ה) ויעשו את הפסח בגלגל דמשמע שעשאוהו כהלכתו צנילה צטהרה [א] ורובן ערלים היו צמנדר דכתיב (טס) לא מלו ואמרינן ציבמות [ע"א:] צעשרה צניסן שעצרו את

הירדן לא מהול משום חולשא דלורחא אלא צמד סרי הוא דמהול ואשתכח דטמאי מתים שהיו ': צהס שהרי רובן טמאי מתים היו צמתו אצותיהם כל ארבעים שנה צמדנר ונטמאו צהס ואס לא קבלו הזהא ונטהרו צערלותן אין להס שהות להזות משמלו דהא כריך להפריש ': [ג] שלשה ימים צין הזהא להזהא רציעי צמישי ושאי וכאן אי לא הוו עד יוס אחד עשר צניסן הזהא ראשונה לאחר שמלו תו לא מטי הזהא שניה עד יוס חמשה עשר וציבמות אצתיה להא דרבי יוחנן צפרק הערל (דף ע"א): **וטפרגס** ':

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים ק"ח.

ותרתרגם מתניתך בעו"ה. פירוש כגון עולות תמידין ומוספין שיש כיוצא צהס נצרות אצל חטאות הצבור כגון שעירי הרגלים אע"ג דקצוב להס זמן לא קרבו והא מילתא דייק לה מדקמני פסחים דליתני קצוב להס זמן ותו לא והוו להו פסחים

צכלל אלא על כרחך מתנימין קמ"ל דלא קרבו לרצי שמעון צגדולה לצד מפסחים אלא ': שיש כיוצא צהס צצמה ': [א] והכי קאמר אלא פסחים שקרבו צגדולה לא ': קרבו צקטנה כלל ושאר דברים צקטנו כאן וכאן אין חילוק צהס אלא שצוה לא הקריבו אלא נצרות וצוה קרבו חובות הקצוב להס זמן דפריש צקונטרס והכי נמי הוה מנאי למידק אצרייתא דלעיל דקאמר ר"ש אף צבור לא הקריבו כו' [ב] ואי משום דלא איירי התס רצי שמעון צחילוק צצין צמה גדולה לצמה קטנה דלחירי הכל מ"מ על ': [ג] חסס הזכיר פסחים דהא הוו צכלל חובות הקצוב להס זמן ומימה מנא ליה לר' שמעון הא מילתא דחטאת דקצוב להס זמן לא קרב דהא לעיל מפרשינן טעמא דרבי שמעון דיליף מפסח גלגל והא ליכא למילף מפסח דפסח נמי אין כיוצא צו נצדה ואי הוה מפרשינן

כן ': [ד] דפסח חשיב כיוצא צו נצדה משום דהוי קדשים קלים כעין שלמים הוה ניחא אצל צקונטרס לא פירש כן ועי' היכי דייק מדקמני פסחים דלמא הא דקמני פסחים משום דעיקר טעמא מפסח יליף וכן צפ"ק דמגילה (דף טו): תני פסחה לחוד ופרין צגמירא פסחים וכו' לא אלא כעין פסחים ע"כ מה שהזכיר פסחים טפי מאינן משום דכולהו מפסח יליפינן לכן נראה לפרש דקא אמר תתרגם מתניתך בעולה היינו משום דכיון דמפסח יליף אית לן למימר מה פסח שקצוב לו זמן וישנו צצבור צצימיד צשעת הימר הצמות צבור צפסח ראשון ויחיד צפסח שני דלחמרי' פסחים (דף קו.) איש נדחה ואין צבור נדחין אף כל שקצוב להס זמן וישנו צצבור צצימיד צשעת הימר הצמות דהיינו עולות שישנן צצבור צתמידין ומוספין וצימיד צנדבה אצל חטאת לא משכתם צמיד צשעת הימר הצמות דלפילו צצמה גדולה לא קרבו חובות דלחיד לרצי שמעון כמו לר"מ ורבנן והכי פירשו דשמעמא ותתרגם מתניתך דלחיד קרבו והוי דומיא דפסח דאי צחטאת נצדה מי איכא דמשכתם ציה חטאת צימיד דאילו חובות דלחיד לא קרבו לא עולות ולא חטאות ופרין חטאות צמנחה דליכא צציתים ומשני אין מנחה צצמה ור"ת וקומה צשלמים כגון צכשי עזרת דהא איכא ': [ה] ציה שלמי נצדה וי"ל דפרש"י דככשי עזרת קק"ד נינהו ושלמי יחיד קדשים קלים ולא משכתם כיוצא צהן צימיד ':

עולות של תמידין ומוספין ': צבור קרבו צה [אצל] חטאות הקצוב להס זמן כגון שעירי הרגלים של צבור לא קרבו צה: דאי צחטאת. דאי חובות הקצוב להס זמן צחטאת נמי קאמר: **חטאת נצדה מי איכא**. ליקרב כיוצא צה צקטנה ועל כרחיך מתנימין ': קמ"ל דלא קרבו לר"ש צגדולה לצד מפסחים אלא חובות שיש כיוצא צהן נצדה מדקמני אלא פסחים וחובות הקצוב להס זמן ואי ס"ד כל חובות הקצוב להס זמן והוו להו פסחים צכלל אלא ה"ק אלא פסחים שקרבו צגדולה לא קרבו צקטנה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק צהן אלא שצו לא קרבו אלא חובות וצוה אף חובות הקצוב להס זמן: **ולוקמה נמי צמנחה**. דמשכתם לה כאן ': מנחת נצדה צקטנה וצגדולה עורפת מנחת צציתין שיחא חובות ': [ח] הקצוב להן זמן צכל יוס: קא סבר רב אדא **בר אבהו אין מנחה צצמה**. דזכחים כתיב (ט) וצשלמי צבור דעזרת ליכא לאוקמה משום דשלמי צמה קטנה לא דמי להו שאלו קדשי קדשים ואלו קדשים קלים: **מנח"מ**. דצית אצניס למטן ויריעות לגג: **ויטש משכן שילה אהל שכן צאדס** ': [י] **השמר לך**. משתצאו אל המנחה קאי קרא: ולו

כח א מיי פ"ח מהלכות ספ"ח ארומה הלכה ג:
ב מיי פ"ח מהלכות קרפן פסח הלכה ג:
כג ג מיי פ"ח מהלכות צית הנצירה הלכה ג:

תורה אור השלם

- ↑ וְיָרַק הַכֹּהֵן אֶת הַדָּם עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקֹּטֶרֶת הַחֹלֶב לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה. וְיָעֶשֶׂוּ אֶת הַפֶּסַח בַּאַרְבַּעַת יָמֵי חֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב בְּעֵרְבוֹת יְרִיחוֹ: יְהוֹשֻׁעַ ה' י
- ↑ וַתַּעֲלֶה עִמָּוָה בְּאֶשֶׁר נִגְלַתוּ בְּהָרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים וְאַיִמָּה אֲחַת קָמַח וּבַגֶּל יָיָן וְחַבְבֻדוֹ בֵּית יְהוָה שְׁלוֹ וְהַעֲרֵךְ יַעֲרֵ: ש"א א, כד
- ↑ וַיִּטֵּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֹהֶל שֶׁכַן בְּיָמֵינוּ: תהלים ע"ח, ט
- ↑ וַיִּצְאֵוּ נוֹלָמִים מִסֶּלֶךְ וַיִּוָּרֵד בְּנִדְרוֹת מִיָּם: תהלים ע"ח, טו
- ↑ וַתַּעֲלֶהוּ עִמָּוָה בְּאֶשֶׁר נִגְלַתוּ בְּהָרִים שְׁלֹשָׁה יָמִים וְאַיִמָּה אֲחַת קָמַח וּבַגֶּל יָיָן וְחַבְבֻדוֹ בֵּית יְהוָה שְׁלוֹ וְהַעֲרֵךְ יַעֲרֵ: דברים יב, יג
- ↑ כִּי אִם בְּמִקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֲחַד שְׁבִעֵיךָ שֶׁמִּתְעַלֶּה עֲלֶיךָ וְשֶׁמִּתְעַשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָנְכִי מְצַוֶּה: דברים יב, יד

מוסף רש"י

קרבו נסכים במדבר. צאהל מועד צצמדנר כל ארבעס שנה (לעיל ק"א). ערל מקבל דהוא. ערל ישראל שנטמא צמת. מקבל הזהא לטימר מטומאתו וכשמול איתו לריך לחוב' ולחוט' ואוכל צקדשים ולא צמתינן חטאת ערלות לא שמה הזהא (צימות ט"א) אין בין צמה גדולה. אין פסח צשעת הימר הצמות צין צמה גדולה. וזמנו של משה צצדו צעו צבועו, לבמה קטנה. מנחת טפי יחיד שכל יחיד יחיד עשה צמה לעמלו (מגילה ט) אין מנחה צבמה. וחמו צצמי שלמים לה' אותם, ואוקימנן לעיל (דף קו:) להאי קרא צקדשים שקדשנן צשעת הימר צצמת, וכתיב אותם מיעוטא, אלא צצמים הוא דהווי נציגי צהו ולא מנחת (קפון ק"ס):

ליקוטיו

אבל אתה אוכל במקום שאתה רואה. פי ולא מיירי אלא בשילה. דאי בירושלם לפנים מן החומה וצבור ובבבוען בכל עיר ישראל ובלגלגל בכל מקום ובמדבר במחנה ישראל, אלא ודאי על שילה קאמר. (פסקי שילה)

^[1] [א] צ"ל אבעינו (הגרי"ב, בי"ח, וכו' בב"ר וברש"י, נ"א כי כתיב הישר בעינו בבמה קטנה הוא דכתיב (בר"מ: וז'): [ב] נקלה כתיב ויהנו בני ישראל בגלגל ומעשר את הפסח (הגרי"ב, וכו' בב"ר: [ג] אלא לאו הא קמ"ל (ש"ס: [ד] צ"ל פסחים (ש"ס: [ה] נכס"י מוחק התיבות שפגומים, וכו' גרסת רש"י ותוס', וצ"ח ה"א גרסת פסחים וט"ס א"ל דאמר לך מי ריש' דאמר אף צבור לא

^[2] דאי בהטאת חטאת נדבה